

Schnitzmesser CAT. BR. 8, 6, 4, 4. द्वयकारो ऽपि शस्त्रेण क्रीडयेवोद्धिलेख
ताम् KATHAS. 37, 9. सुच. 1, 15, 8. 26, 11. ०पुक्ति 6. ०निपात 18, 15. 358,
9, 2, 333, 8. शस्त्रेण च परिते M. 4, 122. 7, 222. 8, 324. 9, 298. 10, 88.
शस्त्रेण वैश्यान्नतिवा 119. नाकशस्त्रं वै ब्राह्मणास्य तेन कन्यादरीन्दिनः 11,
38. नैनं किन्दति शस्त्राणि BHAG. 2, 23. MBH. 1, 1169. शस्त्रेण निधनं काले
ये गच्छन्त्यपराधुः 3, 2121. निशित 2389. ०तेजस् 8, 7018. शस्त्रशस्त्राणि
R. 4, 23, 14. 54, 19. 2, 75, 25. Spr. (II) 1368. 3441. 4367. (I) 2801. 2974.
RAGH. 2, 40. 5, 28. ÇAK. 11. 94, 9. शस्त्रं (Pfeil) संघते 13. वेणीविनिगूहित
Dolch, Messer VARAH. BRH. S. 78, 1. 35, 15. — 42, 6. 46, 71. 50, 25. 53, 102.
69, 30. 95, 23. RĀGA-TAR. 3, 406. PĀNĀR. 1, 1, 80. PĀNĀT. 34, 15. 263, 6. तै-
र्मुक्तानि च शस्त्राणि महाशस्त्राणि तथामुः MĀRK. P. 87, 12. शस्त्राण्यासुः
परस्परम् Pfeile BHATT. 14, 77. उद्यतिराक्वे शस्त्रेः Schwerter, Waffen M.
5, 98. श्वाकृष्टं (मित्रे) Spr. (II) 4988. गृहाण शस्त्रम् RAGH. 3, 51. शस्त्रं दि-
ज्ञातिभिर्याचं धर्मो यत्रोपरुध्यते M. 8, 348. ०यत् MAHĀVIRĀ. 40, 22. ०या-
कृक KĀM. NĪTIS. 6, 12. न देवाः शस्त्रमादाय निघ्नन्ति रिपुवत्कुधा Spr. (II)
3304. कथमस्मद्विधे शस्त्रं निपतेत् R. 2, 63, 24. ०निपात VARAH. BRH. S. 3,
22. 7, 3. 11, 52. 58, 51. ०घात 87, 39. 98, 8. ०निधन adj. den Tod durch
das Schwert findend 68, 29. ०निर्घाण adj. dass. 37. शस्त्रात् adj. dass. 24.
31. यदस्यामाकृतौ शस्त्रं व्यापारयितुमिच्छसि KATHAS. 18, 173. ०व्यवहार
RAGH. 3, 62. शस्त्राभ्यास VARAH. BRH. S. 6, 8. 46, 40. शस्त्राभ्यास TRIK. 2,
8, 52. प्रवृत्ते शस्त्रसंपाते BHAG. 1, 20. संन्यस्त° adj. RAGH. 2, 59. ०न्यास
VIKR. 87, 2. Schwert so v. a. Krieg: नृच्छस्त्रावृष्टिकर VARAH. BRH. S. 10,
2. शस्त्रामपार्ति 8, 42. प्रकोपमुपयाति शस्त्रम् so v. a. Krieg fängt an
zu wüthen 38, 3. नृदलमप्युनरधिपशस्त्रेभ्यो ज्ञायते भयम् 34, 15. ०भय so
v. a. Kriegenoth 4, 21. 5, 83. 88. 6, 5. 7, 16. 8, 17. 9, 20. 17, 4. 30, 17. 35, 5.
46, 63. 53, 60. 79, 36. अग्निशस्त्रभय 34, 13. शस्त्राग्निसंघम 30, 14. — b) Eisen
AK. 3, 4, 33, 181. H. 1037. H. an. MED. HALĀS. 2, 16. — R. 1, 5, 20 fehler-
haft für शस्त्र. — Vgl. श्ति°, नि°, न्यस्त°, मृत्ता°, वि°.

1. शस्त्रक am Ende eines adj. comp. = 1. शस्त्र Schol. zu KĀT. Ç. 9, 14, 8.
2. शस्त्रक (von 2. शस्त्र) 1) n. a) Messer VJUTP. 208. — b) Eisen AK.
2, 9, 98; vgl. शस्तक 2). — 2) f. शस्त्रिका Dolch, Messer H. 774. HALĀS.
2, 318. DAÇAK. 164, 14. कण्ठन्यस्तशस्त्रिक adj. 75, 17. घल्लयशस्त्रिक adj.
94, 11.

शस्त्रकर्मन् n. das Schneiden mit Messern u. s. w., chirurgische Ope-
ration SUÇA. 1, 14, 19. 2, 235, 1. शस्त्रकर्मविधि Verz. d. Oxf. H. 305, a,
24. शस्त्रकर्मकृत् chirurgische Operationen machend, Chirurg R. GORR. 2,
90, 22. 109, 34. अष्टविधशस्त्रकर्मण्य adj. von den acht Arten der Anwen-
dung des Messers u. s. w. handelnd SUÇA. 1, 91, 20.

शस्त्रकलि m. Schwerterkampf, Zweikampf mit dem Schwerte KATHAS.
71, 300.

शस्त्रकोप m. das Wüthen des Schwertes, — des Krieges VARAH. BRH.
S. 5, 24. 26 (श्ति°) 59. 8, 3. 9, 44. 30, 21 (०करिन्). 34, 10. 37, 2. 87, 32. 85.

शस्त्रकोशतरु m. ein best. Baum, = मरुपिण्डितरु RĪGĀN. im ÇKDn.

शस्त्रचूर्ण n. Eisenfeil oder Eisenrost NIGH. Pa.

शस्त्रजीविन् adj. vom Schwerte lebend, Kriegsdienste thuen H. 769.
VARAH. BRH. S. 17, 24. MĀRK. P. 134, 27.

शस्त्रदेवता f. Göttin des Schwertes, Kriegsgottheit: न द्रोक्विनयं ज्ञातु
सकृते ०देवता: RĪGĀ-TAR. 6, 247. न रथिनः पादचारमायोधयसीति शस्त्रदे-

VII. Theil.

वता: (शास्त्रविदः ed. COWELL 130, 5) परिभाषते UTTARAB. 98, 10. fg.

शस्त्रधारण n. das Tragen eines Schwertes KĀM. NĪTIS. 19, 5. MĀRK. P.
131, 21.

शस्त्रपद n. die Spur des Messers d. i. der gemachte Schnitt SUÇA. 1, 15, 20.

शस्त्रपाणि adj. ein Schwert in der Hand haltend R. 1, 55, 2. Spr. 3214,
v. I. WEBER, KĀSHNĀS. 282. fg. Vet. in LA. (III) 10, 16. VJAVAHĀRAT. und
PRĀJACĪTAVIV. im ÇKDn. ०पाणिन् adj. dass. Spr. 3214.

शस्त्रपान n. eine Mischung, mit der man schneidende Werkzeuge trinkt,
um sie zu stählen, VARAH. BRH. S. 50, 23.

शस्त्रप्रकोप m. = शस्त्रकोप VARAH. BRH. S. 11, 38. 31, 2. 43, 27. 87, 30.

शस्त्रप्रकार m. Schwerthieb Spr. 8070.

शस्त्रबन्ध in der Verbindung श्वा° adj. zu पाणि KĀM. NĪTIS. 7, 57. der
Comm. liest अशस्त्र°, was durch शस्त्रबन्धविरक्ति erklärt wird, was be-
sagen soll, dass das Schwert zur Hand sein müsse. Diese Bed., die in
den Zusammenhang passt, kann eher श्वा° haben.

शस्त्रभृत् adj. mit einem Schwerte u. s. w. bewaffnet, bewaffnet überh.;
m. Kriegermann M. 7, 223. 11, 73. BHAG. 10, 31. MBH. 5, 6057. R. 2, 99, 11.
5, 43, 2. 48, 15. RAGH. 2, 40. VARAH. BRH. S. 17, 20. BHĀG. P. 3, 3, 4. शस्त्रा-
स्त्रभृत् M. 10, 79.

शस्त्रमय (von 2. शस्त्र) adj. aus Schwertern u. s. w. bestehend: वर्ष R.
3, 32, 3.

शस्त्रमार्स m. Schwerterfeger AK. 2, 10, 7. H. 916.

1. शस्त्रवत् (von 1. शस्त्र) adj. von einem Castra begleitet: ब्राह्मणा-
च्छंसिकर्तृकशस्त्रवते यागाभ्यासाय Schol. zu KĀT. Ç. 9, 14, 15. 10, 3, 20.

2. शस्त्रवत् (von 2. शस्त्र) adj. mit einem Schwerte u. s. w. bewaffnet
MBH. 6, 613. 7, 4768. 8, 1034. HARIV. 13241. MĀRK. 19, 4.

शस्त्रवार्त (2. शस्त्र + वार्ता) adj. = शस्त्रजीविन् VARAH. BRH. S. 5, 35.
16, 13. शस्त्रपुस्तवार्ता: 87, 37.

शस्त्रवृत्ति adj. dass. M. 12, 45.

शस्त्रशिता f. die Kunst das Schwert zu führen KATHAS. 27, 145.

शस्त्रकृत adj. durch ein Schwert u. s. w. getödtet Verz. d. Oxf. H. 87,
a, 17. Devl-P. im ÇKDn. ०चतुर्दशी Bez. verschiedener vierzehnter Tage,
an denen der im Kampfe Gefallenen gedacht wird, ÇKDn. Suppl.

शस्त्राख्य (2. शस्त्र + आख्या) adj. Schwert genannt: केतु VARAH. BRH.
S. 11, 30.

शस्त्राजीव (2. शस्त्र + आ°) adj. = शस्त्रजीविन् AK. 2, 8, 3, 35. H. 858.
HALĀS. 2, 250. f. ई Verz. d. Oxf. H. 91, b, 36.

शस्त्रायस (2. शस्त्र + अ°) n. Eisen RĪGĀN. im ÇKDn.

शस्त्रायुध (2. शस्त्र + आयु°) adj. das Schwert (und nicht das Wort) als
Waffe gebrauchend, vom Waffenhandwerk lebend: ब्राह्मण Spr. (II) 3092.

1. शस्त्रिन् (von 1. शस्त्र) adj. der ein Castra recitirt: प्रशस्ता ब्राह्म-
णाच्छंस्यच्छावाक इति शस्त्रिणो होत्रका: ĀÇV. Ç. 5, 10, 10.

2. शस्त्रिन् (von 2. शस्त्र) adj. mit einem Schwerte u. s. w. bewaffnet
HARIV. 11204. 18095. KĀM. NĪTIS. 7, 87. 15, 47. RĪGĀ-TAR. 1, 89. 4, 351.
5, 58. रथिनां सर्वशस्त्रिणाम् (सर्वशः प्रभो ed. Bomb.) mit allen möglichen
Waffen versehen MBH. 6, 3349.

शस्त्रोपजीविन् (2. शस्त्र + उ°) m. Schwerterfeger (nach dem Comm.) R.
2, 83, 42.